

EDUCAȚIE , ȘI CULTURĂ

***NR. 24/25 –
DECEMBRIE 2023
IUNIE 2024***

ISSN-L=1224-9319

Educație și cultură

COORDONATOR:

prof. FODOR Alexandru-Iosif

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

KOOS Ibolya

BÎRLEANU Bianca-Maria

Conținutul științific și originalitatea lucrărilor aparțin, în exclusivitate, autorilor!

CUPRINS

<i>FODOR Alexandru-Iosif</i> - ȘCOALA PRIN CUNOAȘTERE, VALOARE, TRADIȚIE - BAZA DEZVOLTĂRII SOCIETĂȚII/AZ ISKOLA TUDÁS, ÉRTÉK, HAGYOMÁNY, A TÁRSADALOM FEJLŐDÉSÉNEK ALAPJA	2
<i>BÎRLEANU Bianca-Maria</i> - INTELIGENȚA ARTIFICIALĂ ÎN PREDARE: TRANSFORMÂND EDUCAȚIA MODERNĂ	4
<i>CĂTINEAN Iolanda-Ana</i> - INTEGRAREA COPILULUI SUPRADOTAT ÎN MEDIUL ȘCOLAR. 6	
<i>DRAGOȘ Alexandru-Vlad</i> - ROLUL GIMNASTICII ÎN PRACTICAREA LUPTELOR LIBERE ..	8
<i>FERENCZI Margit</i> - CUM CONSTRUIM RELAȚII POZITIVE CU ELEVII?	10
<i>GHEORGHÎĂ Ioana-Irina</i> - VICTORIA ANTIBULLYING.....	12
<i>IFTENIE Márta Ágnes</i> - FIȘĂ DE LUCRU – DOSARE ȘI FIȘIERE	15
<i>KOOS Ibolya</i> - EXERCITII PENTRU RECEPTAREA MESAJULUI ORAL ÎN CADRUL ORELOR DE LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ LA CLASELE CU PREDARE ÎN LIMBA MAGHIARĂ	17
<i>LIRCA Viorica-Felicia</i> - ELEMENTE DE MANAGEMENT AL CALITĂȚII ÎN EDUCAȚIE.....	20
<i>LUKÁCS Camelia</i> - INTERNETUL - SURSĂ DE INFORMARE, DEZINFORMARE, MANIPULARE ȘI DEPENDENȚĂ	24
<i>MADARÁSZ Tünde Csilla</i> - DINȚI SĂNĂTOȘI – COPII VOIOȘI	26
<i>ȘEULEAN Augustin-Valentin</i> - UTILIZAREA ÎNTREBĂRILOR ÎN CADRUL LECȚIILOR DE ISTORIE.....	28
<i>SIMON Sanda-Teodora</i> - BUNE PRACTICI PRIN FOLOSIREA CODURILOR QR ÎN BIBLIOTECA ȘCOLARĂ.....	31
<i>SOMODI Matild</i> - INOVAȚII ÎN ABORDAREA ȘI INTEGRAREA COPIILOR CU CES	34

ȘCOALA PRIN CUNOAȘTERE, VALOARE, TRADIȚIE - BAZA DEZVOLTĂRII SOCIETĂȚII

AZ ISKOLA TUDÁS, ÉRTÉK, HAGYOMÁNY, A TÁRSADALOM FEJLŐDÉSÉNEK ALAPJA

Nume autor: FODOR Alexandru-Iosif

Funcția: director

Specializarea: Pedagogia învățământului primar și preșcolar/Geografie

Instituția de proveniență: Casa Corpului Didactic Mureș, județul Mureș

Rezumat

Luna noiembrie 2023 a fost o oportunitate de a sărbători existența învățământului instituționalizat în limba maghiară din municipiul Târnăveni, precum și calea cea lungă a acestuia pe care a parcurs-o în domeniul educației în ultimul secol și jumătate.

În această așezare cu istoric interesant au trăit încă de la începuturi profesori entuziaști, indiferent dacă și-au desfășurat această profesie nobilă în instituții teologice sau, ulterior, în instituții de stat, au considerat educația ca fiind o parte a vieții lor și au conștientizat întotdeauna, că prin munca lor de zi cu zi construiesc viitorul și în această idee au încercat să-și doteze elevii cu cunoștințe temeinice, cu moralitate și, nu în ultimul rând, cu credință.

Dascălii de azi avem datoria morală să ne amintim trecutul, să respectăm prezentul și să privim viitorul cu încredere, pentru că educația este cheia succesului și a dezvoltării.

Sărbătorirea celui de-al 150-lea an de existență a învățământului instituționalizat în limba maghiară din municipiul Târnăveni este, înainte de toate, o recunoaștere plină de grație a tuturor celor care au umplut școala cu știință și spirit, care au lucrat pentru învățământul în limba maghiară din Târnăveni de-a lungul timpului.

2023 novembere alkalom volt az emlékezés és egyben a tisztelet hosszú és büszke útjának ünnepelésére, amit Dicsőszentmárton az oktatás terén járt be az elmúlt másfél évszázad során. A településen kezdetektől éltek olyan lelkes pedagógusok, akik függetlenül attól, hogy felekezeti vagy később állami intézményekben végezték nemzetnapszamosi munkájukat, szívügyüknek tekintették a tanítást, az oktatást, a nevelést, és jövőt építő szándékkal igyekeztek a tanulókat felvértezni tudással, erkölcsiséggel és nem utolsósorban hittel.

Az oktatás mindig is a fejlődésünk záloga volt, és Dicsőszentmárton büszke arra, hogy a romániai magyar nyelvű közoktatási rendszer szerves része immár 150 éve és másfél évszázaddal ezelőtt, ebben a tiszteletteljes városban, elindult az az út, amelyen számtalan diák, pedagógus és vezető járt.

1873 január 13-án, eljött az a momentum, amikor a Királyi Tanfelügyelőség küldöttsége jelenlétében felavatták azt az intézményt, mely egyben a település első magyar állami iskolájaként elindult, és a báró Eötvös József nevét vette fel.

Mérföldkönek tekinthető ez az időpont, hisz ez a dicsőszentmártoni állami magyar oktatás, a helyi közoktatás kezdetét jelentette. Mindez 150 évvel ezelőtt! Mi a 150 év? Egy kezdet, egy megújulás, egy reménykeltő lehetőség, bizakodás, a jövőbe vetett hit megpecsételője. Messzemenően kimagasló és maradandó marad az akkori üzenete az újonnan megalakult oktatási intézménynek. Az a hit, ami akkor, Magyarországon az Eötvös József nevéhez fűződő népoktatási törvény előírásai következményeként elindult és amely kimondta, hogy az államnak kell gondoskodnia arról, hogy „minden helységben s népes pusztákon tanintézetek legyenek”,

ma is él. Ugyanezt az aspektust helyezzük előtérbe ma is, ezt írják elő a létező, aktuális közoktatási törvények, beszélhetünk itt úgy a hazai, mint az anyaországi törvénykezésről egyaránt. Ugyanakkor ez alapgondolat, követendő út és nyomatékos cél a kisebbségi oktatás, de főleg a szórványban élő magyar közoktatás fenntartása és megtartása érdekében.

Köztudott az a tény, hogy az oktatás nem más, mint az, ami formálja a jövő nemzedékeit. A tanárok, diákok, szülők közös erőfeszítése teszi lehetővé, hogy virágzó, tudásra és tiszteletre épülő közösségeket hozzunk létre.

A mindenkori dicsőszentmártoni oktatási intézményeknek hálásak lehetünk a közösségi szellemükért, elkötelezettségükért és az irántunk tanúsított szeretetükért. Mert az iskolák nemcsak tudást közvetítenek, hanem értékeket, hagyományokat és az egész társadalom fejlődésének alapjait is. Egyben, az oktatás nem csak az iskolapadokban, hanem az élet minden területén folytatódik, és ennek megfelelően a dicsőszentmártoniak büszkén viszik tovább azt a hagyományt, amelyre a 150 évvel ezelőtti alapokat fektették.

Emlékezzünk a múltunkról, tiszteljük a jelenünket, és tekintsünk bizakodva a jövőbe, hiszen az oktatás a kulcsa a sikernek és a fejlődésnek.

A 150 év ünnepe mindenekelőtt egy kegyeletteljes elismerés is mindazok előtt, akik lélekkel töltötték meg az iskolát, akik évek hosszú során a dicsőszentmártoni magyar oktatás érdekében tevékenykedtek.

FODOR SÁNDOR JÓZSEF
a Maros megyei Pedagógusok Háza igazgatója

INTELIGENȚA ARTIFICIALĂ ÎN PREDARE: TRANSFORMÂND EDUCAȚIA MODERNĂ

Nume autor: BÎRLEANU Bianca-Maria

Funcția: informatician/profesor

Specializarea: Matematică-Informatică

Instituția de proveniență: Casa Corpului Didactic Mureș, județul Mureș/Liceul Tehnologic „Traian Vuia” Târgu Mureș, județul Mureș

În ultimele decenii, inteligența artificială (IA) a devenit o forță motrice semnificativă în numeroase domenii, inclusiv în educație. Utilizarea tehnologiilor IA în predare a deschis o lume de oportunități și a revoluționat modul în care elevii învață și profesorii predau. Acest eseu explorează cum IA a influențat procesul de predare și învățare, precum și implicațiile sale asupra viitorului educației.

Unul dintre aspectele semnificative ale IA în predare este personalizarea învățării. Cu ajutorul algoritmilor de învățare automată, sistemele IA pot evalua rapid nivelul de competență al fiecărui elev și pot oferi conținut adaptat nevoilor lor individuale. Acest lucru permite fiecărui elev să avanseze în ritmul său, să se concentreze asupra domeniilor în care are nevoie de mai mult ajutor și să se simtă mai angajat în procesul de învățare. Într-o clasă tradițională este dificil pentru un singur profesor să se ocupe de nevoile variate ale tuturor elevilor, dar IA poate să ofere asistență personalizată fiecărui elev.

Pe măsură ce IA continuă să evolueze, este evident că aceasta va juca un rol din ce în ce mai important în educație. În viitor, este posibil să vedem sisteme IA care pot adapta și crea lecții în timp real, bazate pe nevoile și preferințele individuale ale elevilor. De asemenea, IA poate contribui la dezvoltarea unor medii de învățare virtuale mai realiste și interactive.

O altă contribuție importantă a IA în predare este accesul la resurse educaționale. Cu ajutorul platformelor online și al asistenței IA, elevii de pretutindeni pot avea acces la conținut educațional de calitate, indiferent de locul în care se află. Acest lucru este deosebit de benefic pentru cei care trăiesc în zone izolate sau cu resurse educaționale limitate. De asemenea, IA poate traduce conținutul în diferite limbi, extinzând accesul la educație pe plan global.

Un alt aspect crucial al IA în predare este evaluarea automată. Sistemele IA pot evalua și corecta teste și lucrări mai rapid decât orice om. Acest lucru reduce povara profesorilor, permițându-le să se concentreze mai mult asupra activităților care necesită creativitate și interacțiune cu elevii. Un alt aspect semnificativ al utilizării inteligenței artificiale în educație este capacitatea sa de a oferi feedback detaliat și personalizat elevilor. Sistemele AI pot monitoriza progresul elevilor în timp real și pot oferi feedback imediat. Acest lucru este deosebit de benefic pentru elevi, deoarece îi ajută să înțeleagă mai bine în ce domenii au nevoie de îmbunătățiri și să-și adapteze eforturile de învățare.

În plus, IA poate să contribuie la dezvoltarea de tehnologii de învățare adaptativă. Aceste tehnologii folosesc algoritmi AI pentru a adapta conținutul și metodele de predare în funcție de nivelul de cunoștințe și ritmul de învățare al fiecărui elev. Astfel, elevii pot beneficia de lecții și exerciții care sunt perfect adaptate abilităților lor, ceea ce duce la o învățare mai eficientă.

De asemenea, IA poate să sprijine profesorii în gestionarea claselor și a resurselor educaționale. Prin analiza datelor, IA poate să ofere profesorilor informații importante despre progresul și nevoile elevilor, permițându-le să facă ajustări la predare. De asemenea, IA poate să ajute la planificarea lecțiilor și la identificarea resurselor educaționale potrivite pentru fiecare lecție.

Un alt exemplu de utilizare a IA în educație este în dezvoltarea de conținut educațional interactiv. Cu ajutorul IA, pot fi create simulări, jocuri educaționale și materiale interactive care

fac învățarea mai atractivă și angajantă pentru elevi. Aceste abordări ajută la stimularea creativității și a gândirii critice a elevilor.

Cu toate aceste beneficii, este important să se mențină un echilibru între utilizarea IA și rolul profesorilor în educație. Profesorii rămân esențiali pentru a oferi suport emoțional, îndrumare și inspirație elevilor. IA poate să fie un instrument puternic de asistență, dar nu poate înlocui complet interacțiunea umană în procesul de predare și învățare.

Pe măsură ce tehnologia IA continuă să evolueze, educația se va schimba în mod semnificativ. Este posibil ca în viitor să vedem mai multe școli și universități care utilizează sisteme IA avansate pentru a îmbunătăți calitatea învățării. Cu toate acestea, trebuie să rămânem vigilenți în ceea ce privește aspectele legate de etică și securitate și să ne asigurăm că tehnologia servește cu adevărat interesul educației și al elevilor.

Cu toate aceste avantaje ale IA în predare, există, totuși, preocupări legate de confidențialitatea datelor și de impactul asupra profesorilor. Utilizarea IA implică colectarea și stocarea datelor despre elevi, ceea ce poate ridica întrebări privind securitatea și confidențialitatea acestor informații. De asemenea, unii profesori pot simți că IA le amenință pozițiile sau că le scade influența în clasă. Este important să se găsească un echilibru între utilizarea IA ca instrument de asistență și rolul profesorului în procesul de predare.

În concluzie, inteligența artificială a adus transformări semnificative în domeniul predării și învățării. Personalizarea învățării, accesul la resurse educaționale și evaluarea automată sunt doar câteva dintre beneficiile pe care IA le aduce în educație. Cu toate acestea, este important să se țină cont de aspectele legate de securitate și de rolul profesorilor în acest proces. Cu o abordare echilibrată, IA poate să îmbunătățească semnificativ calitatea educației și să pregătească elevii pentru viitorul digital.

INTEGRAREA COPILULUI SUPRADOTAT ÎN MEDIUL ȘCOLAR

Nume autor: CĂTINEAN Iolanda-Ana

Funcția: profesor

Specializarea: Psihologie-Pedagogie

Instituția de proveniență: Palatul Copiilor Târgu Mureș, județul Mureș

Termenul „copil supradotat” se referă la un copil care are un nivel de inteligență peste media vârstei sale. Acești copii prezintă abilități cognitive, creativitate și potențial intelectual peste ceea ce este considerat normal pentru vârsta lor. Supradotarea poate implica abilități în domeniul matematicii, limbilor, științelor sau al artelor.

Este important să se înțeleagă că supradotarea nu se limitează doar la inteligența academică, ci poate include și aspecte precum creativitatea, abilitățile de lider și inteligența emoțională. Identificarea și susținerea copiilor supradotați pot fi esențiale pentru a le permite să-și atingă potențialul maxim.

Copiii supradotați se diferențiază de ceilalți copii prin: inteligența deasupra mediei, rapiditatea de învățare, creativitate, interese specializate, sensibilitate și percepție profundă și, foarte important, dificultăți sociale. Astfel, copiii supradotați pot avea un coeficient de inteligență (QI) ridicat, dar nu toți copiii supradotați au un QI extrem de mare. Acești copii pot învăța rapid și pot avea nevoie de provocări academice mai mari pentru a-și menține interesul, pot manifesta o creativitate excepțională în diferite domenii, precum arta, muzica sau rezolvarea de probleme. Pot avea interese intense și specializate în anumite domenii, în care pot deveni experți într-un timp relativ scurt. De cele mai multe ori prezintă o sensibilitate mai mare și pot percepe subtilități pe care alți copii de vârsta lor nu le observă. Pot întâmpina dificultăți în relaționarea cu ceilalți copii de vârsta lor din cauza diferențelor în nivelul de dezvoltare intelectuală și emoțională.

Astfel, integrarea copilului supradotat în școală este un proces complex și important, care necesită eforturi colaborative între părinți, cadre didactice, specialiști în educație și chiar colegi de clasă. Pentru a asigura o integrare reușită se poate apela la următoarele strategii:

1. Identificarea timpurie a copilului supradotat și evaluarea adecvată a acestuia

O identificare timpurie a copiilor supradotați este esențială pentru a începe procesul de adaptare a educației lor. Evaluările periodice pot oferi informații despre nevoile și progresele lor, ajutând la ajustarea strategiilor educaționale.

2. Diferențierea instruirii

Cadrele didactice ar trebui să diferențieze instruirea pentru a se potrivi cu nivelurile variate de înțelegere și ritmurile de învățare ale copiilor supradotați. Programele școlare flexibile și adaptate nevoilor individuale ale copiilor supradotați pot încuraja dezvoltarea lor. Proiectele sau sarcinile mai complexe pot menține interesul și angajamentul acestora.

3. Programe speciale sau cluburi academice/activități extrașcolare

Crearea unor programe speciale sau cluburi academice/activități extrașcolare poate oferi copiilor supradotați oportunități suplimentare de învățare și interacțiune cu alți copii cu interese similare. Este important să li se ofere copiilor supradotați provocări corespunzătoare nivelului lor de dezvoltare intelectuală pentru a menține interesul și a stimula creșterea lor.

4. Suport social și emoțional

Dezvoltarea abilităților sociale și emoționale este la fel de importantă ca și cea intelectuală. Școlile ar trebui să ofere programe de consiliere sau sprijin social pentru a ajuta copiii supradotați să-și gestioneze relațiile cu colegii de clasă. Copiii supradotați pot întâmpina dificultăți în interacțiunile sociale, iar dezvoltarea abilităților sociale și emoționale este crucială pentru integrarea lor în mediul școlar și social. Uneori copiii supradotați pot simți izolare din

cauza diferențelor lor în comparație cu ceilalți copii. Este important să li se ofere oportunități de a interacționa cu alți copii de vârstă lor.

5. Colaborare cu părinții

Comunicarea regulată și deschisă cu părinții este crucială pentru a înțelege nevoile copilului și pentru a dezvolta strategii de susținere adecvate. Părinții pot oferi informații valoroase despre modul în care copilul învață cel mai bine acasă și pot colabora cu cadrele didactice pentru a sprijini coeziunea între mediul școlar și cel familial. Părinții și cadrele didactice ar trebui să comunice deschis cu copiii supradotați pentru a înțelege nevoile și provocările lor. O colaborare strânsă între școală și familie este esențială pentru a asigura un mediu de învățare adecvat și pentru a împărtăși informații despre progresele și dificultățile copilului.

6. Sensibilizarea colegilor de clasă

Sensibilizarea colegilor cu privire la nevoile și capacitățile copilului supradotat poate contribui la crearea unui mediu școlar mai inclusiv și la prevenirea izolării sociale. Activități și proiecte colaborative pot consolida relațiile dintre elevi.

7. Monitorizarea și ajustarea continuă

Monitorizarea constantă a progresului copilului supradotat și ajustarea strategiilor educaționale sunt esențiale pentru a se asigura că acesta rămâne angajat și își atinge potențialul maxim. Integrarea reușită a copiilor supradotați în școală implică o abordare comprehensivă și adaptabilă la nevoile individuale ale fiecărui copil. Prin colaborare și susținere continuă, se poate crea un mediu educațional care să încurajeze excelența intelectuală, creativitatea și dezvoltarea echilibrată a copiilor supradotați. Profesorii din centrele și cabinetele de asistență psihopedagogică, precum și alți specialiști din domeniu pot oferi sprijin emoțional și consiliere copiilor supradotați, ajutându-i să gestioneze presiunile și să-și dezvolte abilitățile sociale. Colaborarea eficientă între copii - părinți - profesori - specialiști poate crea un cadru de susținere integrată și o abordare complexă a nevoilor copiilor supradotați, care, în final, să asigure nu doar o educație adecvată, ci și un mediu care să le permită să se dezvolte în mod echilibrat în toate aspectele vieții lor.

Bibliografie:

- ✓ Baban, Adriana, (2011), Consiliere educationala, Editura ASCR, Cluj-Napoca.
- ✓ Mitrofan, Iolanda, Nuță, A., (2009), Consilierea psihologică. Cine, ce și cum?, Editura Sper, București.

ROLUL GIMNASTICII ÎN PRACTICAREA LUPTELOR LIBERE

Nume autor: DRAGOȘ Alexandru-Vlad

Funcția: profesor/antrenor lupte libere

Specializarea: Educație fizică și sport

Instituția de proveniență: Clubul Sportiv Școlar Târgu Mureș, județul Mureș

Gimnastica este disciplina de bază a educației fizice, dar și ramura sportivă care asigură dezvoltarea fizică armonioasă a executanților și stăpânirea multilaterală a aparatului locomotor în cele mai neobișnuite situații.

Prin mijloacele de care dispune, gimnastica se adresează deopotrivă copiilor, tinerilor, adulților, sportivilor și nesportivilor, indiferent de vârstă, sex, profesie și posibilități, asigurându-le prin mișcare rațională un nivel ridicat de sănătate.

Gimnastica are ca scop principal dezvoltarea fizică armonioasă și pregătirea multilaterală a executanților, contribuind totodată și la formarea personalității acestora. Acest lucru poate fi concretizat prin realizarea următoarelor sarcini:

- să contribuie la creșterea armonioasă a organismului, asigurându-i o dezvoltare fizică multilaterală, dar și formarea și menținerea unei ținute corecte;
- să contribuie la dezvoltarea marilor funcțiuni ale organismului executanților;
- să contribuie la creșterea continuă a nivelului de pregătire fizică prin dezvoltarea calităților motrice și prin însușirea, consolidarea și perfecționarea bagajului de deprinderi motrice;
- să influențeze pozitiv formarea capacității de a executa mișcările estetic și artistic, cultivând gustul pentru frumos;
- să influențeze favorabil însușirea calităților de voință și a trăsăturilor pozitive de caracter.

Practica demonstrează că obținerea unor rezultate sportive remarcabile este condiționată de o dezvoltare fizică armonioasă, capacitatea de a muncii, pregătire tehnico-tactică adecvată, stabilitate psihică etc.

În cadrul luptelor moderne, pregătirea fizică a devenit baza atingerii măiestriei sportive. Gradul de dezvoltare a diferitelor calități motrice determină în mare măsură și specificul tehnicii și tacticii. Luptătorul cu forță insuficientă nu poate executa ridicările, cel cu o viteză redusă întâmpină dificultăți la atac, iar cel care nu execută un pod corect și stabil nu poate aplica aruncările peste piept, trecerea prin pod etc.

Pregătirii fizice generale i se acordă o importanță deosebită, mai ales în perioada pregătitoare, ea este însă aplicată și în celelalte perioade. Realizarea acestora se efectuează prin intermediul practicării unor exerciții fizice variate, care nu trebuie să fie totdeauna specifice luptelor (gimnastică, jocuri sportive, jocuri de mișcare, atletism etc).

Este greșită opinia că luptătorii calificați nu mai trebuie să apeleze la mijloacele de dezvoltare generală. Evoluția lor este de neconceput fără permanenta îmbunătățire a capacității de muncă și dezvoltarea calităților motrice.

Practicarea diferitelor sporturi complementare contribuie totodată și la reducerea încordării nervoase înainte de concurs, la refacerea mai rapidă după un efort susținut și distragerea atenției de la întrecerea propriu-zisă.

Procesul de instruire și antrenament cu tinerii luptători începe totdeauna printr-o pregătire fizică multilaterală și rațională, adecvată vârstei și posibilităților luptătorilor. Abia atunci când aparatul osteo-ligamentar, mușchii, sistemul cardio-vascular și cel respirator sunt consolidate suficient pot efectua antrenamente speciale metodice.

Ținând cont de faptul că în timpul competițiilor luptătorii sunt supuși la eforturi maxime, trebuie să se pună un accent deosebit pe asigurarea unei pregătiri fizice superioare, condiție de bază în realizarea unor performanțe înalte. În cadrul procesului de antrenament se va urmări ca

nivelul pregătirii fizice să fie în concordanță cu solicitările impuse de însușirea și perfecționarea tehnicii și tacticii.

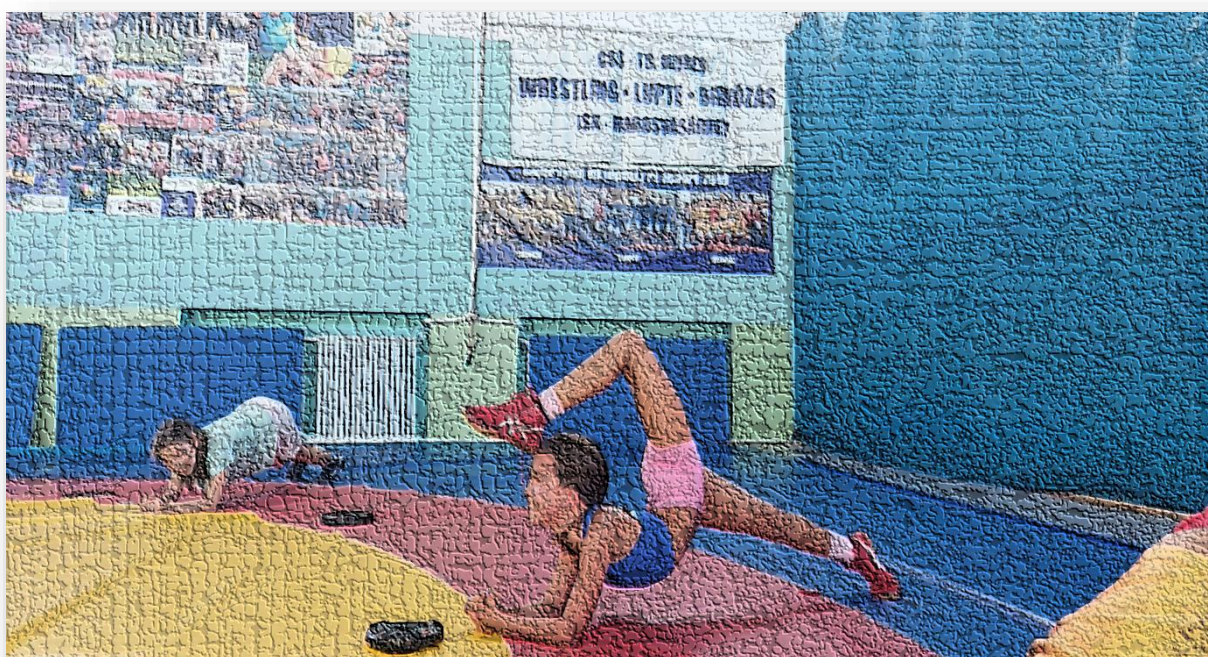
Pregătirea fizică superioară se obține numai în urma unei durate îndelungate de pregătire, efectuată fără întrerupere. Asigurarea unei dezvoltări fizice corespunzătoare, la nivelul luptătorilor cadeți, facilitează însușirea unui bagaj substanțial de deprinderi motrice de bază. Totodată se realizează o creștere a marilor funcțiuni ale organismului.

Dezvoltarea corespunzătoare a calităților motrice, asigurarea unui bagaj cât mai variat de deprinderi motrice de bază, precum și îmbunătățirea capacității de efort a organismului creează premise favorabile însușirii și perfecționării ulterioare a tehnicii și tacticii luptelor.

La nivelul luptătorilor, o importanță deosebită o are pregătirea fizică generală care trebuie să asigure dezvoltarea și educarea calităților motrice de bază și a capacităților funcționale ale organismului, în general, formarea și consolidarea deprinderilor de bază ce condiționează practicarea luptelor, în rezolvarea acestor aspecte ale pregătirii fizice generale se va ține seama de cerințele impuse de efortul din timpul angajărilor, urmărindu-se creșterea randamentului sportiv. Această pregătire se va realiza prin mijloace selecționate din sporturile complementare, precum și prin mijloace special create de antrenor.

Mijloacele împrumutate din sporturile ajutătoare, cum este gimnastica, trebuie adaptate specificului luptelor.

Mijloacele create sunt, de regulă, exerciții împrumutate din alte ramuri sportive, pe care antrenorii le transformă în așa fel încât, ca structură, ele să se asemece cât mai mult specificului luptelor, astfel, ridicarea halterei se va face cu prize asemănătoare cu cele din procedeele de ridicare din lupte. Ridicarea halterei până la piept cu apucare inversată, de exemplu, ajută la învățarea execuției răsturnării cu centurare inversată (reburul).

CUM CONSTRUIM RELAȚII POZITIVE CU ELEVII?

Nume autor: FERENCZI Margit

Funcția: profesor

Specializarea: Biologie

Instituția de proveniență: Liceul Teoretic „Bolyai Farkas” Târgu Mureș, județul Mureș

În zilele noastre dezvoltarea unor prietenii semnificative devine din ce în ce mai dificilă și mai rară atât în rândul adulților, cât și al adolescenților. Singurătatea și tristețea sunt răspândite în rândul adolescenților. Această realitate provoacă profesorii mai mult ca niciodată să dezvolte relații sănătoase cu elevii. Acest lucru nu numai că are un impact asupra performanței individuale, ci ar putea îmbunătăți sănătatea socială și emoțională a elevilor, ajutându-i să le ofere un sentiment de apartenență. Psihologia oferă o perspectivă asupra construirii unor relații, pe care profesorii le pot utiliza în sala de clasă, la liceu, pentru o relație pozitivă cu elevii. Construirea unor relații autentice necesită timp. Adulții fac adesea acest lucru împărtășind o activitate comună, cum ar fi jocuri video sau un sport recreațional. Desigur, nimeni nu sugerează că profesorii și elevii ar trebui să devină prieteni, pentru că trebuie stabilite și menținute întotdeauna limite adecvate. De exemplu, relațiile pe rețelele sociale din motive exclusiv personale, în special DM-urile, nu sunt potrivite între profesori și studenți, deoarece distrug orice aparență de profesionalism.

Psihologii spun că a cere ajutor este o modalitate excelentă de a deveni prieten cu cineva. De exemplu, cu adulții, a cere unei noi cunoștințe să te ajute cu ceva, precum construirea unui șopron sau în grădină, creează o legătură de durată cu acea persoană. Acest lucru arată un nivel de vulnerabilitate în numele cuiva care cere ajutor, afișând simultan încredere în persoana care dorește să acorde ajutorul. În sala de clasă, profesorii pot cere ajutor elevilor într-o varietate de moduri, atât importante, cât și banale, care stimulează încrederea. Profesorii le pot spune elevilor „Am nevoie de ajutor”, cerându-le să ducă ceva la secretariat sau creând un joc Kahoot pe care să-l folosească pentru recapitulare. Acestea ajută la construirea unei relații cu elevii, deoarece îi fac pe elevi să se simtă speciali, demni de încredere și o parte integrantă a comunității din clasă. Acest lucru oferă elevilor un sentiment de apartenență și cunoașterea faptului că vocea lor contează. Pot fi conversații care amintesc de o poveste, persoană, experiență sau loc care îmbogățește o relație. Potrivit psihologilor, experiențele împărtășite adâncesc relațiile dintre indivizi. De exemplu, dacă doi oameni au mers la aceeași facultate și au avut același profesor, ei pot discuta despre ciudățeniile profesorului. Aceste experiențe comune sunt adesea însoțite de umor, nostalgie și un sentiment de comunitate. În sala de clasă, profesorii își pot aminti cu elevii o experiență comună. Acest lucru devine mai ușor pe măsură ce anul școlar progresează și pot transforma relațiile cu elevii în unele mai autentice. 10 până la 15 minute petrecute afară pot duce la interacțiuni și relații pozitive cu elevii pentru restul anului școlar. În plus, o activitate extracurriculară, excursie, amintiri frumoase despre un profesor anterior sau o altă experiență școlară întăresc legătura dintre profesor și elev. Reamintirea unei experiențe trecute îi umanizează pe toți cei implicați și îi ajută pe elevi să asocieze pozitivitatea cu experiența școlară. Construirea relațiilor cu elevii implică autenticitate. Elevii o vor aprecia. Profesorii își vor putea împărtăși hobbyurile, interesele, cărțile pe care le citesc și muzica care le place. Pe lângă asta, în timpul pauzelor, elevii pot fi întrebați despre viața lor, ce hobbyuri au și cum se simt. Această autenticitate construiește relații pozitive care nu numai că ajută la performanța școlară, ci și luptă împotriva singurătății și tristeții. Chiar și după toate aceste încercări, vor exista unii elevi care nu vor plăcea un anumit profesor. Asta nu e o problemă. Poate exista respect reciproc și colaborare, unul cu celălalt,

ceea ce poate duce la o învățare. Construirea de relații puternice cu elevii de liceu poate îmbunătăți performanțele lor școlare și le poate oferi un sentiment de apartenență.

Bibliografie:

- ✓ <https://edict.ro/importanta-relatiei-profesor-elev-in-procesul-educational>
- ✓ <https://www.psychologies.ro/dezvoltare-personala-cunoaste-te-2/educatie/de-ce-este-importanta-relatia-dintre-profesor-si-elev-si-ce-modalitati-de-imbunatatire-pot-fi-aplicate-2186009>

VICTORIA ANTIBULLYING

Nume autor: GHEORGHIȚĂ Ioana-Irina

Funcția: învățător

Specializarea: Pedagogic învățământului primar și preșcolar

Instituția de proveniență: Școala Gimnazială Viișoara, județul Mureș

Fiecare zi din viața unui educator poate aduce surprize care să îl pună în dificultate, dar care să îi și asigure evoluția și consider că aceasta este una dintre profesiile cele mai provocatoare, din toate punctele de vedere. Pe parcursul carierei mele de învățător, am întâlnit o serie de situații de criză educațională, care mi-au provocat dileme și temeri. Am ales să prezint un caz care, în mod cert, nu este unic, dar care mi-a întărit ideea că, în societatea de azi, lipsa unor posibilități materiale poate crea disensiuni în colectivele de elevi. Totodată, deși nu se vorbește deschis despre unele lucruri care au loc frecvent, întotdeauna există soluții, care pot fi găsite cu sprijinul și deschiderea cadrului didactic.

Este vorba despre o elevă în clasa a III-a, la o școală dintr-un orașel unde învață copii provenind din familii mai înstărite. Această fetiță, cu inițialele numelui C. I., a ieșit în evidență printr-o perseverență rar întâlnită și printr-un nivel foarte bun la învățătură, participând la diverse concursuri, unde a obținut premii remarcabile. De asemenea, și comportamentul său a fost ireproșabil atât în raport cu colegii, cât și cu cadrele didactice, însă o rană îi întuneca sufletul curat de copil și atrăgea asupra ei atitudinea negativă a colegilor săi: faptul că era cea mai săracă, fiind îmbrăcată cu haine modeste și demodate, ceea ce o determina să rămână mai izolată, mai puțin încrezătoare în forțele proprii. Totodată, C. I. refuza să meargă la aniversările colegilor sau în excursii, motivând că are de învățat, însă cauzele erau altele: se simțea de nivel diferit față de ceilalți și știa că nu era pe gustul lor. Din acest motiv, câțiva copii mai aroganți și lipsiți de orice urmă de empatie au hotărât să îi facă lui C. I. tot felul de șicane, pentru a o elimina cumva din clasă, deoarece o invidiau pentru abilitățile sale școlare excepționale, la care se adăuga disprețul față de sărăcia materială a acesteia. În fiecare pauză se strâneau la banca ei și îi mângăleau caietele și cărțile, o batjocoreau, spunându-i „sărăntoaca”. C. I. era prea înțeleghătoare cu ei și îi ajuta la teme, chiar dacă ei profitau și nu îndrăzneau să mărturisească nimănui, nici învățătoarei, nici familiei. A interiorizat situația, luptându-se să facă față, vrând să pară că totul este în regulă. Fiind învățătoarea clasei, am descoperit într-un moment critic și am decis să iau măsuri până nu este prea târziu, pentru ca C. I. să nu rămână cu o traumă.

Mai întâi, am apelat la părinții fetei, le-am povestit ce se întâmplă, i-am întrebat cum văd ei situația de față și am aflat că ei sunt foarte credincioși și i-au oferit copilului o educație religioasă, bazată pe bunătate și pe spiritul într-ajutorării celorlalți. De asemenea, își conduc viața după „legile lui Dumnezeu” și nu își fac dreptate singuri, fapt pentru care sunt optimiști și consideră potrivit să se acționeze într-o manieră pozitivă, care să nu pună pe nimeni într-o lumină proastă. Pe de o parte, m-am bucurat, pe de altă parte, m-a emoționat profund atitudinea frumoasă, respectabilă a acestei familii și am pus la cale un plan de intervenție, pentru că este în mod cert o situație de bullying asupra unui suflet pur.

Consider că fenomenul de bullying este o boală socială, morală și sufletească severă, pe care copiii (dar și adulții) din zilele noastre, mai ales cei „de bani gata”, o iau drept distracție, răbind profund sufletul unuia pe care îl percep ca fiind diferit, inferior din anumite puncte de vedere, dar pe care, în același timp, îl invidiază. Este o problemă globală, devine a tuturor celor din comunitatea respectivă, pentru că martorii au și ei un rol, au dreptul și datoria să semnaleze, să ia măsuri, să se opună unui comportament distructiv, nu să încurajeze sau să tăinuiască

problema, așa cum se întâmplă adesea. Copiii ar trebui să fie ajutați să conștientizeze că se transformă în agresori și este necesar să simtă pe pielea lor ceea ce provoacă într-o altă persoană, nevinovată, pe care o transformă într-o țintă a atacurilor.

Aici sunt două aspecte primordiale pe care le-am urmărit și aș vrea să le împărtășesc: corectarea comportamentului colegilor printr-o conștientizare profundă, urmată de creșterea imaginii acestui copil excepțional în ochii majorității.

- I. Planul de intervenție la nivelul clasei, precum și activități de proiect la nivelul școlii.
 - Copiii au vizionat filme având ca subiect un caz de bullying sau discriminarea și s-au discutat concluziile:
<https://www.youtube.com/watch?v=Cf-1eWABb2w>
Grupul Andante în filmul „Dănuț - Orfanul”;
<https://www.youtube.com/watch?v=Wvyibughfu0>
Grupul Andante în filmul „Amalia - totilara”
<https://www.youtube.com/watch?v=MXaGkutJ0zQ> – A class divided
 - *Jocuri cu schimb de roluri*: Elevii au fost împărțiți în 2 echipe, victime și agresori. Victimelor li s-au lipit pe frunte post-ituri în care au fost scrise etichete jignitoare, fără ca ei să știe conținutul. Vor trece pe lângă ceilalți elevi, care se vor comporta cu ei urât, având în vedere părerea pe care și-au făcut-o după etichetele de pe fruntea victimelor. La final, ambele părți au spus ce au simțit, ce au observat, cum au perceput această experiență, iar victimele au aflat etichetele după care au fost judecate. Într-adevăr, acest exercițiu a fost o experiență uimitoare și marcantă pentru elevi.
 - *Activități bilunare* care au avut drept scop conștientizarea de către elevi a faptului că este vorba despre un fenomen la care ei participă, că reprezintă o nedreptate care trebuie să ia sfârșit.
 - S-a realizat implicarea părinților în activități prin cercuri și lecții deschise, respectiv workshopuri la nivelul școlii, cu ajutorul unor personalități în domeniul educației, pe teme precum: *stiluri parentale, oferirea unui model de comportament, comunicarea eficientă cu copilul, comportamentele provocatoare ale copiilor*.
- II. Creșterea imaginii elevei C. I.
 - Activitățile în echipe cu caracter ludic și cu mesaj capabil să creeze un impact puternic asupra copiilor au contribuit la schimbarea treptată a mentalității discriminatorii. Activitățile au ca scop să crească la elevi toleranța și empatia față de semenii, calități indispensabile într-o comunitate. Copiii au scris pe cartonașe calități ale colegilor și mesaje frumoase, de prietenie.
 - Elevii au participat la o dezbatere despre respectul reciproc și respectul de sine.
 - *Săptămâna antibullying*, cu activități realizate la nivelul școlii, s-a concentrat asupra hărțuirii și a încurajat toți copiii, profesorii și părinții să ia atitudine față de hărțuire, nu doar în cursul acestei săptămâni, ci pe durata întregului an. Elevii s-au implicat cercetând subiectul și realizând planșe demonstrative, un copac antibullying care să rămână o dovadă și nu doar o amintire.

În concluzie, planul de intervenție pentru remedierea acestei situații a fost unul de amploare, dar a fost aplicat etapizat, cu succes, și efortul a meritat, deoarece rezultatele nu au întârziat să apară. Elevii clasei și-au cerut iertare de la colega lor, C. I., au recunoscut că au greșit și au promis că îi vor răsplăti bunătatea. De asemenea, s-a organizat o campanie de strângere de fonduri la nivelul școlii, pentru a ajuta această familie cu cele necesare și pentru a-i aduce bucurie. O experiență care putea fi dramatică s-a transformat într-una fericită și cu toții am avut

de învățat, iar lucrurile s-au îndreptat, creându-se o relație de prietenie între această fetiță și grupul clasei.

Bibliografie:

- ✓ Iucu, R. B. (2006), Managementul clasei de elevi. Aplicații pentru gestionarea situațiilor de criză educațională, București, Ed. Polirom.

FIȘĂ DE LUCRU – DOSARE ȘI FIȘIERE

Nume autor: IFTENIE Márta Ágnes

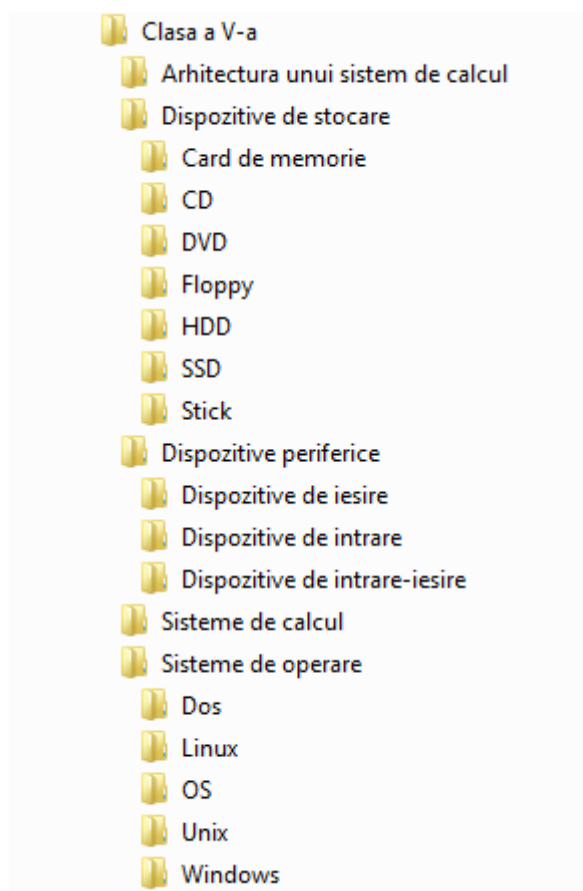
Funcția: profesor

Specializarea: Informatică

Instituția de proveniență: Liceul cu Program Sportiv „Szász Adalbert” Târgu Mureș, județul Mureș

Fișă de lucru la disciplina informatică și TIC, clasa a V-a , *Dosare și fișiere*

1. Să se elaboreze următoarea structură arborescentă pe masa de lucru (Desktop).

2. Să se creeze un fișier document cu numele **memorii.doc** în dosarul **Arhitectura unui sistem de calcul**.
3. Să se creeze fișierele de calcul tabelar cu numele de **abac.xls** și **istoriacalculatoarelor.ppt** în dosarul **Sisteme de calcul**.
4. Să se creeze un fișier cu numele **dischetă.bmp** în dosarul **Floppy**.
5. Să se copieze dosarele **Dispozitive periferice** și **Dispozitive de stocare** în dosarul **Arhitectura unui sistem de calcul**.

6. Să se găsească corespondența dintre cele două coloane:

Extensii de fișiere	Denumire extensii fișiere
jpg	Fișier audio
txt	Fișier arhivă
exe	Fișier grafică
zip	Fișier executabil
mp3	Fișier text
doc	Fișier document

Notă: Toate subiectele sunt obligatorii. Timp de lucru: 30 minute

EXERCIIII PENTRU RECEPTAREA MESAJULUI ORAL ÎN CADRUL ORELOR DE LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ LA CLASELE CU PREDARE ÎN LIMBA MAGHIARĂ

Nume autor: KOOS Ibolya

Funcția: profesor

Specializarea: Limba și literatura română-Limba și literatura franceză

Instituția de proveniență: Școala Gimnazială „Wesselényi Miklós” Ghindari, județul Mureș

Procesul de receptare a mesajului oral presupune parcurgerea a trei pași:

- **Etapă de preascultare**, în cadrul căreia se poate stabili contextul, se pot face predicții sau pot fi clarificate cuvintele necunoscute.
- **Etapă de ascultare** propriu-zisă, în care elevii rezolvă sarcinile privind înțelegerea textului audiat.
- **Etapă de postascultare** presupune utilizarea cunoștințelor achiziționate în etapele anterioare în contexte noi, prin intermediul comunicării orale sau scrise.

Exercițiile de mai jos corespund celor trei etape ale procesului de ascultare, existând posibilitatea de a utiliza și alte tipuri de sarcini.

1. Realizează corespondența dintre imagini și cuvinte, completând tabelul cu literele dinaintea cuvintelor.

1.

sursa: <https://retete-culinare-cu-dana-valery.ro/reteta/taietei-de-casa>

2.

sursa: <https://www.rawpixel.com/search/schnitzel?page=1&path=topics&sort=curated>

3.

sursa: <https://www.flickr.com/photos/su-lin/3534993443>

4.

sursa: https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Braciola_di_maiale_Schweinsschopf.JPG

5.

sursa: <https://www.flickr.com/photos/30478819@N08/5015308031>

3

6.

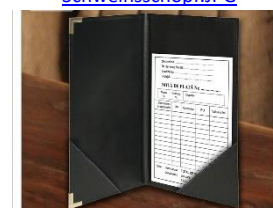
sursa: <https://www.placemania.sk/tour-de-romania-2016-6-diel/>

7.

sursa: https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Cl%C4%83tite_cu_miere_%C8%99i_nuc%C4%83.jpg

pg

8.

sursa: <https://www.europress.md/produse-tipografice/note-de-plata/>

- a. **șnițel** = o felie subțire de carne, trecut prin făină, ou și pesmet și prăjită în grăsime
- b. **salată asortată** = salată făcută din mai multe legume (roșii, castraveți, ceapă)
- c. **notă de plată** = hârtie care conține suma ce trebuie plătită pentru un produs; bon
- d. **papanasi** = mâncare făcută din brânză de vacă, ouă și făină sau griș, fiartă în apă sau prăjită în grăsime
- e. **tăiței** = aluat făcut din făină, apă, sare (și ouă) tăiat în şuvițe lungi și subțiri, care se fierb în supă
- f. **perișoare** = carne tocată, amestecată cu orez și cu alte condimente, care se fierbe în ciorbe

g. **clătită** = plăcintă subțire, umplută cu gem sau ciocolată

h. **ceafă** = carne de porc din partea din spate a gâtului

(Explicațiile cuvintelor au fost adaptate și preluate de pe <https://dexonline.ro/>)

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.

2. Ascultă dialogul de la restaurant și încercuiește litera A, dacă enunțul este adevărat, și litera F, dacă enunțul este fals. Corectează enunțurile false.

- a. A/F Clienții vor să mănânce la restaurant.
- b. A/F Clienții comandă fără a citi meniul.
- c. A/F Clienții comandă doar carne și salată.
- d. A/F Clientul 2 vrea ciocolată la desert.
- e. A/F Clienții au fost mulțumiți de mâncare.

Dialogul:

Chelner: - Bună ziua! Cu ce vă servim?

Client 1: - Bună ziua! Vrem să luăm masa. Ne puteți aduce un meniu?

Chelner: - Imediat.

Peste câteva minute:

Chelner: - V-ați hotărât?

Client 1: - Da. Aș dori supă de pui cu tăitei, șnițel de pui cu legume și o salată de varză.

Client 2: - Eu aș vrea ciorbă de perișoare, ceafă de porc la grătar cu cartofi prăjiți și o salată asortată.

Chelner: - Ce doriți să beți?

Client 1: - O apă plată.

Client 2: - Un suc de piersici.

Chelner: - Desert doriți?

Client 1: - Da, aș vrea papanași cu smântână.

Client 2: - Eu aș dori clătite cu ciocolată.

La servirea mâncării:

Chelner: - Poftă bună!

Clienți: - Mulțumim!

După servirea mesei:

Client 1: - A fost foarte bun totul. Vă mulțumim!

Chelner: - Să vă fie de bine!

Client 1: - Ne aduceți nota de plată?

Chelner: - Imediat.

La plecare:

Clienți: - La revedere!

Chelner: - Vă mai așteptăm pe la noi!

3. Alcătuiește, oral, un dialog la restaurant cu colegul tău de bancă, folosind meniul din imagine. Comandă trei feluri de mâncare, precum și o băutură.

ELEMENTE DE MANAGEMENT AL CALITĂȚII ÎN EDUCAȚIE

Nume autor: LIRCA Viorica-Felicia

Funcția: profesor/profesor metodist

Specializarea: Management

Instituția de proveniență: Colegiul Economic „Transilvania”, județul Mureș/Casa Corpului

Didactic Mureș, județul Mureș

Având în vedere experiența mea în calitate de coordonator al Comisiei de Evaluare și Asigurare a Calității (CEAC) în anul școlar 2021-2022 la Liceul Teoretic „Gheorghe Marinescu” din Târgu Mureș, precum și în calitate de președinte al Comisiei de Control Intern Managerial în cadrul Casei Corpului Didactic Mureș în anul școlar 2022-2023 și în anul școlar în curs, consider necesară cunoașterea de către toți colegii profesori a unor noțiuni generale de management al calității. Această cunoaștere va veni în sprijinul conducerii unităților de învățământ și va contribui la înțelegerea complexității activităților cu scopul atingerii obiectivelor organizaționale.

1. Introducere. Generalități

De ce este important managementul calității în educație? Importanța educației pentru fiecare individ, complexitatea problemelor din învățământ, disfuncționalitățile și riscurile din sistemul de învățământ, presiunea pentru creșterea responsabilității corpului profesoral, climatul din învățământul românesc și nivelul detaliat de control sub care procesul de învățământ se desfășoară, determină necesitatea înțelegerii și implementării bunei guvernante ca o cerință esențială și obligatorie.

Managementul calității în educație reprezintă un set de procese, strategii și abordări care vizează asigurarea și îmbunătățirea calității învățământului. Acesta implică planificarea, implementarea și evaluarea unor standarde și criterii de calitate, precum și monitorizarea constantă a rezultatelor pentru a asigura eficiența și eficacitatea procesului educațional. Principiile managementului calității în educație includ implicarea tuturor părților interesate - de la profesori și elevi la părinți și comunitatea locală, precum și colectarea și analiza datelor pentru luarea deciziilor informate. Scopul final este de a oferi o educație de înaltă calitate, care să pregătească elevii pentru succes în viață și să contribuie la dezvoltarea societății în ansamblu.

2. Actele normative care reglementează calitatea în educație sunt:

Reglementarea calității în educație variază de la o țară la alta, iar actele normative pot fi diferite în fiecare țară, dar există câteva tipuri comune de acte normative care pot reglementa calitatea în educație în multe țări:

- **Legea Educației:** aceasta este legea de bază care stabilește structura și funcționarea sistemului de învățământ într-o țară.
- **Standarde și criterii de acreditare:** acestea sunt documente care definesc cerințele pe care instituțiile educaționale trebuie să le îndeplinească pentru a fi acreditate și pentru a furniza programe de învățământ de calitate.
- **Politici și reglementări ale Ministerului Educației:** acestea includ reguli și orientări specifice emise de Ministerul Educației pentru a asigura calitatea învățământului.
- **Documente de politici educaționale:** acestea pot include ghiduri, planuri strategice și alte documente care stabilesc obiectivele și direcțiile politicii educaționale cu privire la calitate.

- Programe naționale de evaluare: acestea pot reglementa procedurile de evaluare a performanței școlare a elevilor și a profesorilor.
- Standarde și criterii pentru profesori: aceste documente stabilesc cerințele de calificare și competențele pentru profesori.
- Evaluarea calității educației: aceasta poate include sisteme de evaluare a performanței școlare, a programelor de învățământ și a sistemului de învățământ, în ansamblu.

În România, legislația care reglementează calitatea în sistemul de educație este cuprinsă într-o serie de acte normative. Iată câteva dintre cele mai importante:

- Legea Educației Naționale (Legea nr. 1/2011 modificată prin Legea nr.198/2023): acest act normativ stabilește structura și funcționarea sistemului de învățământ din România și oferă cadrul general pentru asigurarea calității în educație.
- Legea acreditării unităților de învățământ (Legea nr. 87/2006): acest act stabilește procedurile și criteriile pentru acreditarea și evaluarea calității instituțiilor de învățământ din România.
- Ordinul Ministerului Educației și Cercetării Științifice nr. 3396/2016 privind aprobarea Regulamentului-cadru de acreditare a furnizorilor de formare profesională a adulților: acesta reglementează calitatea formării profesionale a adulților.
- Ordinul Ministerului Educației și Cercetării Științifice nr. 3226/2015 privind aprobarea Regulamentului-cadru de evaluare și asigurare a calității în învățământul preuniversitar și universitar: acest ordin stabilește regulile și procedurile pentru evaluarea și asigurarea calității în învățământul preuniversitar și universitar.
- Metodologia de acreditare a programelor de studii universitare: acest document oferă reguli și proceduri pentru acreditarea programelor de studii universitare.
- Programul Național de Evaluare a Calității în Învățământul Preuniversitar (PNEC): acest program reglementează evaluarea calității în învățământul preuniversitar și include proceduri de evaluare a elevilor și a școlilor.
- Ordinul secretarului general al Guvernului nr. 600/2018, Hotărârea nr. 994 din 18 noiembrie 2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar.
- Metodologia din 18 noiembrie 2020 de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație.

Acestea sunt câteva dintre actele normative relevante care reglementează calitatea în sistemul de educație din România. Este important să consultați în mod specific versiunile și amendamentele actuale ale acestor legi și regulamente pentru a obține cele mai recente informații despre calitatea în educație în țară.

3. Conceptul de calitate

Calitatea este o caracteristică relativă, recunoscută universal, care nu poate fi definită în mod precis, dar poate fi percepută doar prin experiență. După cum J.M. Juran, „părintele calității”, a observat, calitatea este o „țintă în mișcare”. Pentru fiecare beneficiar, calitatea poate însemna satisfacție și poate fi definită în funcție de măsura în care răspunde nevoilor și așteptărilor sale. Calitatea reprezintă ansamblul de caracteristici ale unei entități, cum ar fi o activitate, un produs, o organizație, un sistem sau o persoană, care îi conferă capacitatea de a satisface nevoile explicite și implicite. În contextul educației, aceasta se aplică în special la unitățile de învățământ sau alte instituții care furnizează servicii educaționale.

O altă perspectivă asupra calității se referă la valoare, cost și preț. Un serviciu de calitate oferă performanță la un cost acceptabil sau în conformitate cu bugetul și resursele disponibile. Este important de subliniat că non-calitatea implică costuri semnificative și poate duce la

disfuncționalități în instituțiile de învățământ, cu impact negativ asupra reputației și creșterea cheltuielilor. Problemele legate de calitate în educație pot fi cauzate de variabilitatea practicii profesionale, subfinanțare, probleme funcționale sau sociale. Non-calitatea reprezintă un opus al calității, generând disfuncționalități în instituțiile de învățământ, având impact negativ asupra imaginii și crescând costurile. Non-calitatea costă!

4. Noțiuni de management al calității

Managementul calității este un sistem care asigură:

- Analiza și diagnoza organizațională;
- Planificarea și coordonarea sistematică a proceselor și activităților;
- Măsurarea și monitorizarea continuă prin utilizarea datelor și indicatorilor cheie;
- Asigurarea și îmbunătățirea continuă a calității.
- Asigurarea calității într-o unitate se bazează pe următoarele elemente:
- Misiune, viziune și valori bine stabilite;
- Program solid de îmbunătățire a calității;
- Elaborarea de standarde, criterii, cerințe și indicatori de performanță;
- Evaluarea externă a calității.

Ce reprezintă standardele?

Standardele reprezintă nivelul de performanță observabil, realizabil, măsurabil și acceptat de profesioniști și de publicul țintă. Ele descriu sisteme, funcții, procese și activități, stabilind obiective pentru organizație. Acestea stau la baza creării ghidurilor și a procedurilor, fiind concepute de comisii de experți. Standardele reprezintă nivelurile de structură și performanță așteptate de la furnizori. Pentru a realiza și măsura standardele, se elaborează criterii care descriu elementele performanței, comportamentului și circumstanțelor, putând fi variabile sau numere stabilite ca indicatori ai calității. Criteriile se clasifică astfel:

- Criterii de structură (legate de clădiri, mediu, infrastructură, organizație, servicii de suport, laboratoare, tehnologie, resurse umane, expertiză, abilități ale personalului);
- Criterii de proces (legate de procedurile de desfășurare a activităților, metodologii etc.);
- Criterii de rezultat (cum ar fi promovabilitatea, rata abandonului școlar etc.).

Activitățile de asigurare a calității incluse în măsurarea calității sunt:

- Evaluarea internă a calității;
- Monitorizarea calității;
- Evaluarea externă a calității.

Măsurarea standardelor și determinarea dacă acestea au fost atinse sau nu se realizează prin diverse metode, stabilite tot de experții care au creat standardele. Cele mai frecvente metode includ:

- Controlul înregistrărilor;
- Observația directă;
- Investigarea opiniei profesorilor, elevilor și părinților.

5. Managementul riscului

Managementul riscului implică o serie complexă de acțiuni menite să identifice situațiile în care elevul, profesorul sau organizația ar putea suferi prejudicii ca urmare a intervenției sau a lipsei acesteia. Scopul acestor măsuri este de a asigura eficiența și eficacitatea în sistemul de învățământ. Nu există soluții universale care să garanteze succesul echipei în atingerea obiectivelor cu costuri minime. Cu toate acestea, există principii și reguli care pot servi drept ghid pentru găsirea căii către performanță.

Este esențial ca sarcinile echipei să fie formulate în mod clar, cu termeni care permit măsurarea performanței. Liderul nu ar trebui să atribuie sarcini punctuale pentru fiecare membru al

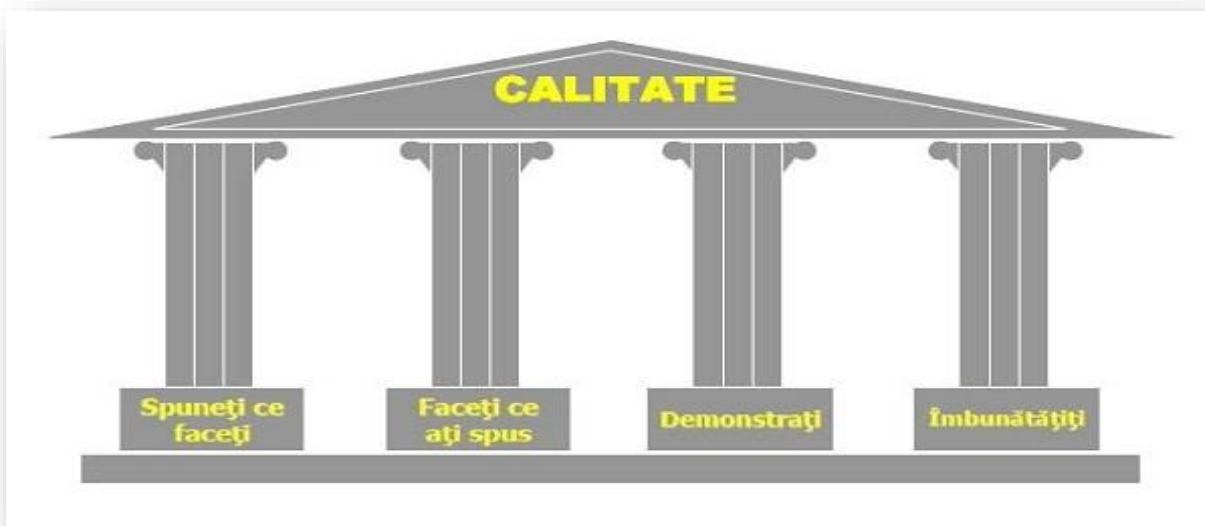
echipei, ci să precizeze sarcina de ansamblu. Distribuirea și asumarea rolurilor fac parte din dinamica echipei, cu fiecare membru adaptându-și contribuția la nevoile momentului. Liderul are responsabilitatea de a asigura feedbackul la momentele cheie ale evoluției echipei. Recunoașterea fiecărui succes și a fiecărui eveniment contribuie la consolidarea sentimentului de apartenență, la mândrie și la coeziunea echipei. În cazul unui eșec, înregistrarea acestuia oferă o oportunitate de analiză și de corectare a procesului decizional, fără a căuta vinovați, ci identificând cauzele eșecului. Întrebarea „cum s-a întâmplat?” este mai constructivă decât „cine a greșit?”.

În ceea ce privește erorile, se pot încadra în trei categorii:

- erori umane neintenționate care se produc într-un mediu propice pentru erori. Abordarea corectă implică consolare, încurajare și remedierea sistemului.
- erori cauzate de comportamentul la risc, cum ar fi nerespectarea exactă a procedurilor. În acest caz, răspunsul adecvat presupune remedierea sistemului, urmată de educație, perfecționarea personalului și monitorizarea activității.
- erori cauzate de nepricepere, nesocotință sau indiferență (afectarea intenționată a calității). În această situație, răspunsul corect este sancționarea.

Educația are ca obiectiv central dezvoltarea și explorarea calităților umane, orientându-se în principal spre creșterea și pregătirea individului pentru viață. Aceasta corespunde ideilor lui Platon, care considera educația ca „arta de a forma bune deprinderi sau de a dezvolta aptitudinile native pentru virtute ale acelor care dispun de ele”.

Calitatea va deveni realitate practică atunci când toți cei implicați în procesul educațional se vor alinia în timp și spațiu pentru a atinge obiectivele de calitate.

INTERNETUL - SURSĂ DE INFORMARE, DEZINFORMARE, MANIPULARE ȘI DEPENDENȚĂ

Nume autor: LUKÁCS Camelia

Funcția: profesor inginer

Specializarea: Horticultură

Instituția de proveniență: Colegiul Agricol „Traian Săvulescu” Târgu Mureș, județul Mureș

Altădată principalele surse de informație le constituiau paginile tipărite, precum cărțile, manualele, ziarele, revistele, radio și televiziunea. Aceste informații veneau pe canale oficiale, erau verificate și țineau cont de codul deontologic al jurnalistului, de datoria de a relata adevărul și de a publica informații care sunt întocmai cu realitatea. După apariția internetului, sursele de informare au crescut semnificativ, astăzi oamenii utilizând, pe lângă canale oficiale, și rețele de socializare online.

Trăim vremuri privilegiate, în care poți găsi aproape orice carte sau suntem la un click distanță de cele mai noi informații din orice colț al lumii.

Spre deosebire de internet, care reprezintă atât o sursă importantă de informare, cât și o sursă de dezinformare, cartea este un izvor de înțelepciune, o modalitatea de formare și dezvoltare, de largire a propriilor orizonturi, de îmbunătățire a calității vieții. Pe de altă parte, internetul oferă acces rapid la o cantitate imensă de informații din diverse domenii, inclusiv știință, tehnologie, cultură, istorie și multe altele. Acest lucru permite oamenilor să își extindă cunoștințele și să se informeze asupra subiectelor care îi interesează. Sursele de informare online tind din ce în ce mai mult să ia locul celor imprimare. Prin aceste rețele mai multe persoane pot să își exprime părerea cu privire la anumite subiecte, se pot organiza în diferite grupuri de interese, pot colabora, pot rezolva probleme și pot influența percepțiile și comportamentele celorlalți.

Internetul poate fi un mediu propice pentru răspândirea știrilor false sau a teoriilor conspiraționiste, având impact asupra opiniei publice și a deciziilor politice. Totodată, internetul poate conține și informații incorecte sau manipulative. Există riscul ca unele surse să furnizeze informații false sau să încerce să influențeze opinia publică în mod tendențios. Fenomenele precum știrile false, dezinformarea și manipularea informației sunt preocupări riscante în mediul online.

Este esențial să abordăm informațiile de pe internet cu o doză de scepticism și să verificăm sursele înainte de a accepta sau distribui informații. Educația în domeniul alfabetizării media și digitală devine din ce în ce mai importantă pentru a ajuta oamenii să navigheze în mediul online și să facă alegeri temeinice în privința informațiilor pe care le consumă și le distribuie.

Internetul a adus cu sine o revoluție în accesul la informație, facilitând schimbul rapid de date și conectând oamenii la nivel global. Repercusiunile acestor înlesniri sunt vizibile, mai ales, în cazul persoanelor dependente de internet, cu implicații asupra sănătății mentale și a calității vieții. Verificarea constantă a actualizărilor și compararea cu alții poate duce la anxietate și scăderea stimei de sine. Jocurile online pot deveni o sursă de distracție distructivă, mai ales, dacă devin predominante în viața cuiva, afectând responsabilitățile zilnice și interacțiunile sociale offline. Navigarea continuă pe internet pentru știri, divertisment sau alte informații poate duce la pierderea timpului și a somnului, afectând relațiile interpersonale. Accesul facil la conținut inadecvat poate afecta utilizatorii, în special, pe cei tineri. Internetul poate fi un mediu în care are loc hărțuirea online, afectând sănătatea emoțională a indivizilor. Dependența de internet poate afecta performanța școlară sau profesională, pe măsură ce timpul și energia sunt canalizate către activități online.

Utilizarea internetului în exces distruge capacitatea de atenție și de gândire. Omul începe să se asemene tot mai mult tehnologiei, reacționând și activând, parcă, în conformitate cu niște programe setate, alterându-și propria umanitate, abilitățile sale intelectuale și calitățile sale emoționale. Toate aplicațiile – îndeosebi TikTok – oferă tinerilor la fiecare 15 secunde, câte un puseu de dopamină ca și în cazul persoanelor care au o predispoziție către comportamente adictive. Creierul se obișnuiește cu această recompensă foarte rapidă și tânărul devine nerăbdător, are nevoie de o răsplată imediată, gândește foarte rapid, foarte superficial și, mai ales, haotic. În clipa în care revine în viața reală, nu mai are răbdare cu nimeni, pentru că el este obișnuit ca în clipa în care apasă pe buton, ceva să se întâmple.

Una din patimile lumii contemporane este dependența de internet. Teologul francez Jean-Claude Larchet spunea că explozia de tehnologie informațională a produs un nou mod de existență, dar și un nou fel de om – *homo connecticus*, care este permanent grăbit, apăsător de treburi presante, care lucrează și activează într-un ritm susținut continuu, care face totul în regim de urgență și, din această cauză, multe din activitățile sale sunt lipsite de profunzime, un om care a pierdut controlul asupra ritmului organizării vieții sale, trăind, nu în profunzimea spirituală, ci în superficialitatea lumii materiale.

Pe lângă dezinformare, manipulare și dependență, internetul aduce cu sine și alte pericole. Există posibilitatea ca informațiile personale să fie compromise sau să ajungă în mâini greșite. Utilizatorii pot fi înșelați să furnizeze informații confidențiale printr-o gamă variată de metode de înșelăciune online. Hackerii pot încerca să acceseze informațiile personale, datele financiare sau alte informații sensibile. Unele companii și site-uri web pot colecta și utiliza datele personale fără consimțământul clar al utilizatorilor. Este important să fim conștienți de aceste amenințări și să abordăm utilizarea internetului cu precauție.

Deși majoritatea are acces la internet, consider că nu este cea mai bună cale de a te documenta judicios. De-abia după ce ai o cultură, după ce ai răsfoit un număr consistent de cărți, atunci poți apela la internet ca la o metodă de căutare rapidă a unor informații suplimentare.

Este important să se cultive utilizarea sănătoasă a internetului, să se stabilească limite clare și să se recunoască semnele de dependență pentru a interveni în mod corespunzător înainte ca aceasta să aibă consecințe negative semnificative.

Este bine și de dorit ca internetul să fie un mijloc așadar, nu un scop în sine.

Bibliografie:

- ✓ Jean-Claude Larchet, Captivi în internet, Editura Sophia, București, 2018.
- ✓ <https://crizaliteraturii.wordpress.com/2011/12/08/internet-vs-carte/>
- ✓ <https://laboratormedia.wordpress.com/2019/01/22/internetul-sursa-de-manipulare-si-dezinformare-in-era-digitala/>
- ✓ <https://www.chilieathonita.ro/2023/10/22/pericolele-internetului-p-teologos-lucian-apopei/>
- ✓ <https://doxologia.ro/patimi-ale-lumii-contemporane-dependenta-de-internet>

DINȚI SĂNĂTOȘI – COPII VOIOȘI

Nume autor: MADARÁSZ Tünde Csilla

Funcția: profesor pentru învățământul preșcolar

Specializarea: Pedagogia învățământului primar și preșcolar

Instituția de proveniență: Grădinița cu Program Prelungit Nr. 6 Târgu Mureș, județul Mureș

Un zâmbet frumos e cel mai mare cadou ce se poate dăruia cuiva. Însă, e de rău, dacă acest zâmbet ne arată dinți urâți și neîngrijiți, mai ales că dinții sănătoși au un efect pozitiv asupra bunăstării mentale și integrității fizice. Încă de mici copii avem nevoie să ocrotim sănătatea dinților noștri. Deja, după apariția primilor dinți de lapte, noi, adulții, trebuie să avem mare atenție la curățarea lor, fiindcă motricitatea copiilor nu este îndeajuns ca să-și poată peria singuri dințișorii.

Tot mai mulți copii vin la grădiniță (după vârsta de trei ani) cu dantură urâtă, dinți negri cu carii sau cu miros de gură. Acest lucru, de obicei, se datorează faptului că celor mici nu le place să se spele pe dinți sau părinții nu se preocupă destul de curățarea lor. De aceea, în fiecare an avem o săptămână tematică în care ne preocupăm de cunoașterea corpului uman, a dinților, de ocrotirea lor și de alimentele care trebuie consumate pentru a avea dinți sănătoși. Avem diferite activități de dezvoltare personală și activități experiențiale în domeniul științei, în domeniul estetic, creativ, limbă și comunicare, om și societate.

Copiii „copiază” gesturile, mimica și comportamentul părinților, a adulților din jurul lor. Ei imită tot ceea ce văd în viața lor de zi de zi, de aceea e foarte important cum și cât de des se spală pe dinți părinții lor.

În grădiniță le atragem atenția asupra importanței sănătății bucale. În cadrul activităților extracurriculare am făcut o vizită în cabinetul stomatologic, unde dna doctor ne-a introdus în

misterele periajului și a îngrijirii dentare.

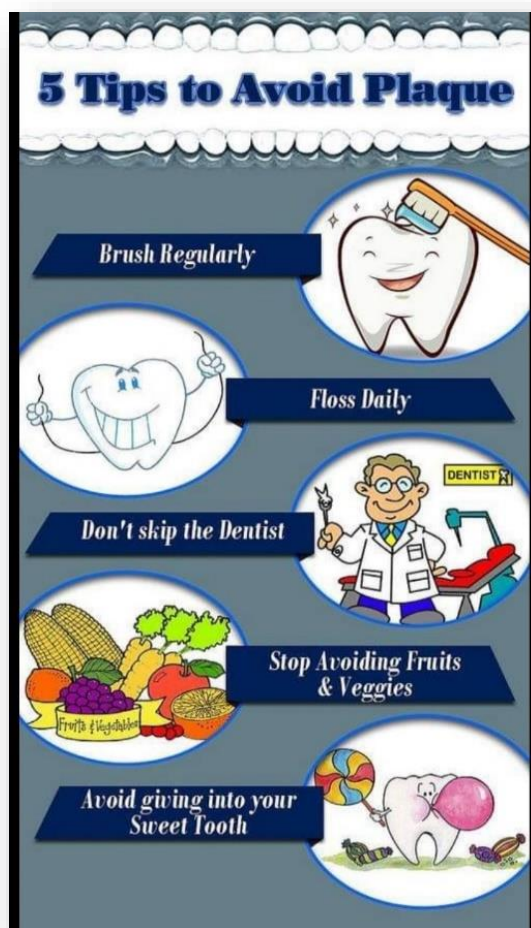
Ea le arată și explică copiilor, dacă au carii și cum se poate preveni apariția lor. Ne dă cinci idei importante:

- Să ne spălăm dinții de două ori pe zi, cel mai important fiind periajul de seară;
- Să folosim și ața dentară, nu numai periuța de dinți;
- Să mergem la dentist regulat;
- Să mâncăm alimente sănătoase;
- Și nu în ultimul rând, să mâncăm cât mai puține dulciuri, după care e important să ne spălăm dinții.

La sfârșitul consultației, fiecare copil duce acasă pliantele primite de la medicul dentist. Scopul nostru, al educatoarelor și al vizitei este ca preșcolarii să învețe să se spele corect și cu plăcere pe dinți, cu sau fără ajutorul adulților, să observe cum decurge un consult stomatologic, să se simtă în siguranță și să își elimine frica de halatul alb.

UTILIZAREA ÎNTREBĂRILOR ÎN CADRUL LECȚIILOR DE ISTORIE

Nume autor: ȘEULEAN Augustin-Valentin

Funcția: profesor

Specializarea: Istorie

Instituția de proveniență: Școala Gimnazială „Emil Drăgan” Ungheni, județul Mureș

Folosirea întrebărilor în cadrul lecțiilor de istorie reprezintă o practică extrem de constructivă pentru elevi, stimulându-i să-și exercite gândirea critică, să analizeze informațiile și să-și îmbunătățească abilitățile de înțelegere a contextului istoric.

În cadrul orei de istorie, ÎNTREBAREA constituie cel mai uzitat instrument în activizarea comunicării dintre cadrul didactic și elev. În procesul de predare-învățare a istoriei, întrebările fundamentale sunt următoarele:

- CE?
- CÂND?
- CINE?
- DE CE?

În cadrul lecțiilor, profesorul de istorie folosește o serie de concepte de bază ce contribuie la organizarea situațiilor de învățare, pe care le enumerăm mai jos:

Perioada de timp și cronologia

- *Ce durată a avut procesul menționat?*
- *Care este conexiunea dintre acest proces specific și alte dezvoltări din cadrul altor procese desfășurate simultan?*
- *Care sunt motivele pentru care această evoluție a avut loc înaintea momentului specificat?*

Schimbarea și continuitatea

- *Credeți că schimbarea în domeniul X poate fi considerată un progres? Argumentați!*
- *În ce măsură schimbările din domeniul X sunt legate de schimbările din domeniul Y?*

Similarități și diferențe

- *În ce măsură evenimentele/procese sunt asemănătoare și în ce măsură se deosebesc?*

Cauze și consecințe

- *Care sunt cauzele/urmările imediate ale...?*

Interpretarea

- *Care sunt motivele pentru care interpretările privind... pot fi limitate din cauza lipsei de dovezi/informații despre...?*
- *De ce există discrepanțe în ceea ce privește... între aprecierile oamenilor din epocă și interpretările actuale?*
- *Cum ar putea fi influențată atitudinea autorului... de perspectiva sa derivată fie din poziții sociale, fie din poziții politice?*

Argumentele și sursele

- *Efectuați o analiză a surselor de mai jos referitoare la... și identificați aspectul considerat cel mai important și, respectiv, cel mai puțin important din cadrul acestora. Argumentați această opțiune strict pe baza informațiilor furnizate de surse.*
- *Sursele indicate... manifestă prejudecăți și conțin inexactități. Argumentați motivul pentru care aceste prejudecăți și inexactități pot avea încă relevanță în activitatea istoricului.*

Când se adresează elevilor, profesorul de istorie recurge la mai multe verbe care vizează aspectul cognitiv. Există verbe asociate cunoașterii (a citi, a numi, a marca, a arăta, a descrie, a menționa, a selecta, a reproduce, a repeta), înțelegerii (a rescrie, a reinterpretă, a da exemple, a generaliza, a explica, a distinge, a discuta, a transforma, a compara, a clasifica), aplicației (a expune, a demonstra, a ilustra), analizei (a subdiviza, a separa, a investiga, a examina, a diferenția), sintezei (a face rezumatul, a integra, a generaliza, a formula, a construi, a combina, a aranja) și evaluării (a recomanda, a sprijini, a interpreta, a justifica, a judeca, a critica, a compara, a concluziona, a clasifica, a stabili).

În completarea exemplificărilor anterioare, se observă existența unor tipuri suplimentare de întrebări elaborate pentru a încuraja gândirea critică și analitică în contextul studiului istoriei. Aceste întrebări contribuie la dezvoltarea unei abordări mai comprehensibile și cuprinzătoare a domeniului istoric:

Întrebări implicate în analiza datelor istorice:

Elevilor li se cere să recunoască și să memoreze informații despre fapte și evenimente istorice, fără a le corela cu alte cunoștințe. *De exemplu, când a început Al Doilea Război Mondial?*

Întrebări referitoare la identificarea numelor:

Elevilor li se solicită să identifice sau să menționeze un element fără a evidenția conexiunea acestuia cu un eveniment sau un fapt istoric. *De exemplu, ce poartă oamenii în fotografia alăturată?*

Întrebări orientate spre observație:

Elevilor li se cere să descrie un obiect sau un fapt istoric fără a face legătura cu contextul istoric. *De exemplu, ce observați în fotografia alăturată?*

Întrebări legate de cauze:

Elevilor li se cere să explice un aspect specific. *De exemplu, ce indică fotografia alăturată despre modul în care polonezii și germanii au luptat?*

Întrebări speculative:

Elevilor li se cere să anticipeze evaluarea unei situații în cadrul unui eveniment sau fapt istoric și să discute posibilele consecințe. *De exemplu, ce credeți că s-ar fi putut întâmpla mai târziu?*

Întrebări cu elemente de empatie:

Elevilor li se cere să se implice personal în analiza istorică, susținându-și punctul de vedere. *De exemplu, de ce oamenii din Albania își pun viața în pericol plecând cu vase nesigure?*

Întrebări generatoare de ipoteze:

Elevilor li se solicită să formuleze comentarii despre posibilele cauze și consecințe ale unor evenimente sau fapte istorice. *De exemplu, este adevărat că presiunea internațională și cea internă au dus la căderea lui Slobodan Milošević?*

Întrebări axate pe rezolvarea problemelor:

Elevilor li se cere să evalueze argumente pentru a demonstra validitatea acestora. *De exemplu, cum putem dovedi prin acest argument că personajul X a existat cu adevărat?*

Întrebări care contestă argumentele:

Aceste întrebări urmăresc evaluarea veridicității argumentelor. *De exemplu, pe ce bazeți că istoricul Z când a afirmat că Holocaustul nu a avut loc niciodată?*

Întrebări de sinteză:

Această categorie implică un nivel mai înalt de complexitate, solicitând gândire critică și istorică, și permite elevilor să formuleze un răspuns elaborat la un eveniment sau fapt istoric. *De exemplu, redactați un eseu despre cucerirea Poloniei de către trupele germane în 1939, abordând perspectiva germană sau sovietică.*

Prin integrarea întrebărilor în lecțiile de istorie, se creează o metodă educațională profund constructivă, având impact pozitiv asupra elevilor.

Această abordare îi încurajează să-și dezvolte gândirea critică, să analizeze informațiile cu atenție și să își îmbunătățească capacitățile de înțelegere a contextului istoric, contribuind astfel la formarea unei perspective educative și reflexive în cadrul studiului istoriei.

Bibliografie:

- ✓ Căpiță, Laura, Căpiță, C., Tendențe în didactica istoriei, Ed. Paralela 45, București, 2005.
- ✓ Iutiș, Gh., Cozma, Elena, Asăvoaie, Iuliana, Elemente de didactica istoriei, Editura Graphys, Iași, 2008.
- ✓ Roaită, Ionela Alice, Didactica Istoriei. Un Manual pentru Profesorul de Istorie, Ed. Paralela 45, București, 2017.

BUNE PRACTICI PRIN FOLOSIREA CODURILOR QR ÎN BIBLIOTECA ȘCOLARĂ

Nume autor: SIMON Sanda-Teodora

Funcția: bibliotecar școlar

Specializarea: Limba și literatura română-Limba și literatura engleză

Instituția de proveniență: Liceul Teoretic „Lucian Blaga” Reghin, județul Mureș

Biblioteca reprezintă unul dintre spațiile cele mai importante dintr-o instituție școlară, întrucât contribuie la apropierea tinerilor de lectură și sprijină corpul profesoral în reușita actului educațional.

Mai mult decât în orice alt tip de bibliotecă, în cea școlară rolul bibliotecarului este acela de a accesibiliza informația pentru utilizatori. De valoarea pe care el o acordă acestei accesibilizări depinde devenirea viitoare a elevului. Atunci când bibliotecarul orientează căutarea așteptată de elev, înțelegând foarte bine nevoia de informare a acestuia și alegând din multitudinea de documente pe cel ce răspunde cel mai bine cererii formulate, în acel moment elevul capătă încrederea atât de necesară în bibliotecar. Momentul în care înțelegem că biblioteca școlară este capabilă să desăvârșească actul educațional este unul deosebit de revelator, pentru că acceptăm, în sfârșit, că aparținem unei comunități reale.

În școala modernă contemporană au loc transformări, atât în legătură cu structura și conținutul procesului instructiv-educativ, cât și în legătură cu tehnologia acestuia. Legătura școlii cu știința, cu tehnica și creația literar-artistică, în genere, cu viața, nu mai constituie în cele mai multe cazuri un deziderat, ci un fapt real.

Pentru a corespunde cerințelor și provocărilor secolului XXI, bibliotecile școlare trebuie să devină surse de informare permanentă și la zi, prezențe active în viața și lumea elevilor, iar cei care răspund de activitatea lor, respectiv bibliotecarii școlari și cadrele didactice, trebuie să aibă în vedere găsirea unor noi forme și metode de muncă cu cartea, care să corespundă cât mai bine procesului de modernizare a învățământului. Această modernizare vine în întâmpinarea ideii că elevul trebuie să fie pregătit bine și din timp pentru viitor, și că el trebuie să devină, totodată, cât mai receptiv la nou, capabil să studieze și să se informeze singur.

În fața noilor provocări, sarcinile bibliotecarului au devenit mult mai complexe și numeroase. Profesia de bibliotecar este o meserie frumoasă, care presupune astăzi multă creativitate și inovație. Prin creativitate se înțelege un proces mental și social care implică generarea unor idei sau concepte noi, asocieri creative între idei sau concepte existente.

Spre exemplu, un mod inovativ și gratuit prin care putem depăși aceste provocări este acela de a utiliza tehnologia prin folosirea codurilor QR.

Ce sunt codurile QR? Codurile de răspuns rapid sau codurile QR (Quick Response) sunt un tip de cod de bare bidimensional care pot stoca informații, cum ar fi texte, adrese web sau alte date. Este format din pătrățele negre sau colorate dispuse pe un fundal alb. Scanând un cod QR cu ajutorul unei camere de pe un dispozitiv mobil sau o cameră web, informațiile stocate în cod vor fi accesate instantaneu.

Codurile QR pot aduce un element interactiv și inovator în activitățile de bibliotecă, încurajând participarea utilizatorilor într-un mod modern și eficient.

Într-o bibliotecă, codurile QR pot fi utilizate în diverse moduri pentru a îmbunătăți atât experiența cu elevii, cât și experiența cu personalul didactic și a facilita accesul la informații.

Un prim mod în care aceste coduri s-au aplicat în activitățile din biblioteca Liceului Teoretic „Lucian Blaga” Reghin a fost cu ocazia Zilei Internaționale a Femeii. Astfel că, pe o perioadă

de 5 zile, pe holul liceului a fost expus un manechin cu o „ținută” realizată din imagini ale unor femei celebre din istorie.

Pe fiecare poză se găsea și un cod QR pe care elevii scanându-l obțineau atât informații despre acele personalități feminine marcante care au construit istorie, cât și titlul cărții din fondul bibliotecii din care s-a prezentat respectiva celebritate.

O parte din profesori s-a folosit de acest proiect pentru a realiza jocuri didactice interactive cu elevii. Fiind o experiență distractivă și cu un acces rapid la informații, elevii au fost foarte interesați, astfel că această metodă de învățare prin descoperire a avut un real succes în rândul acestora. Totodată, elevii au fost stimulați să cunoască mai bine fondul de carte pe care biblioteca îl deține în domenii precum istoria, literatura, științele.

Manechinul femeilor celebre din istorie aflat pe holul liceului

Un alt mod în care codul QR s-a folosit în activitățile din biblioteca liceului a fost concursul de scriere creativă „O poveste de groază ... în două fraze”.

În general, pentru a promova astfel de concursuri, cea mai bună cale de a oferi *detalii* și a atrage elevi participanți este *afișul*. Așadar, elevii au fost invitați să participe la acest concurs cu premii prin intermediul unui afiș, ce conținea toate detaliile și un cod QR pentru o altfel de înscriere la concurs, rapidă, inovatoare și ușor de diseminat în rândul acestora.

Scanând codul, elevii au fost redirecționați către un formular Google ce trebuia completat cu numele, clasa și propria creație a poveștii.

În general, elevii sunt obișnuiți să folosească tehnologia și sunt familiarizați cu conceptul de coduri QR, astfel că ei au fost entuziasmați de acest concurs, participând în număr mare.

Poveste de groază în 2 fraze

NOTĂ:

1. Originalitate;
2. Povestea trebuie să aibă FOX 2 fraze;
3. Limbaj adecvat;
4. Termen limită - 20 Octombrie 2023
5. Câștigătorul va fi anunțat în 24 Octombrie pe pagina de Facebook a bibliotecii: [Biblioteca Liceului BLAGA, Reghin](#);

Scrie povestea ta aici *

Textul unui răspuns lung

Numele și clasa: *

Textul unui răspuns scurt

Formularul Google prin accesarea codului QR

Afișul concursului

Codul QR personalizat

INOVAȚII ÎN ABORDAREA ȘI INTEGRAREA COPIILOR CU CES

Nume autor: SOMODI Matild

Funcția: profesor

Specializarea: Biologie

Instituția de proveniență: Școala Gimnazială „Szentiváni Mihály” Găleşti, județul Mureș

Mai mult decât oricare altă societate veche, lumea greacă a fost preocupată de educația membrilor comunității ei. Această educație era, înainte de toate, una practică, ce privea individul și cetatea. În atingerea țelului, principalele mijloace de educație sunt gimnastica și muzica. Prima cultivă corpul omului, a doua, înțeasă în sens larg ca totalitate a artelor patronate de muze, cultivă sufletul și spiritul omului. Educația intelectuală ținea, la Atena, până la 14 ani; copiii învățau scrisul și cititul, noțiuni de aritmetică, muzica și poezia. Mult mai târziu – și numai băieții cu mijloace materiale – învățau oratoria și filosofia, „știința științelor”, pe lângă profesori celebri. Cultivarea trupului prin gimnastică se făcea după 14 ani, de regulă, în cadrul unor gimnazii, dotate cu terenuri de sport și bazine de înot și împodobite cu statui, fântâni și porticuri. Școala reprezintă instituția care contribuie decisiv la educația tinerei generații, prin transmiterea de valori culturale, morale, civice și sociale. În formarea sa, copilul nu este doar un simplu beneficiar de transmitere de informație și dezvoltare cognitivă, ci accentul cade pe structurarea completă a personalității sale. Cu toții ne dorim ca elevii/copiii noștri să devină persoane de încredere, de succes, caracterizate de un set de valori, persoane încrezătoare în forțele proprii, cu o gândire independentă, ușor adaptabile, cu integritate morală. De aceea, scopul nostru e cultivarea dorinței de a învăța pe tot parcursul vieții și deschiderea spre noi provocări ale unei societăți aflate în continuă schimbare. Totodată, punem accent pe dezvoltarea comunicării eficiente, lucrul în echipă, creativitatea și asumarea unor riscuri rezonabile, și nu între ultimii, dezvoltarea spiritului civic. Detaliind profilul elevului pentru integrarea ușoară a elevilor cu CES, vom dezvolta competențele: comunicare în limba maternă, limbi străine, competențe matematice, digitale, sociale și civice, de a învăța, spiritul de inițiativă și antreprenoriat, sensibilizarea și exprimarea culturală. Conceptul de „cerințe educative speciale”, aspiră la depășirea tradițională a separării copiilor pe diferite categorii de deficiențe. Școlile noastre trebuie să aibă un accent eficient în combaterea discriminării, metode eficiente în combaterea atitudinilor de discriminare, să asigure o educație eficientă pentru toți, să creeze comunități primitoare, chiar și rentabilitatea sistemului de învățământ.

Aspirația noastră este ca toți copiii și tinerii să învețe cu succes, să devină indivizi încrezători, cetățeni responsabili și să-și aducă în mod eficace contribuția în cadrul societății și pe piața muncii. Asigurând structura, sprijinirea și îndrumarea procesului de învățare al tinerilor, curriculumul ar trebui să le dea acestora posibilitatea de a-și dezvolta aceste patru capacități. Curriculumul ar trebui să completeze contribuțiile importante ale familiei și comunității. Profesorul are rolul de a-i ghida pe elevi pe drumul formării unor competențe generale și specifice atât de necesare în vederea realizării succesului școlar, incluziunii sociale și reușitei profesionale. Competențele reprezintă elementul de bază urmărit în proiectare, subordonând și corelând toate celelalte componente ale unui proiect didactic. Proiectarea didactică e un act personalizat, o reîmprospătare permanentă a viziunii și a relației cu toți elevii. Trebuie avut în vedere faptul că proiectarea este o anticipare, o estimare care trebuie privită cu flexibilitate și cu posibilitatea permanentă de ajustare a activităților. Competențele specifice sunt rezultatele așteptate ale învățării, marchează progresia în formarea atitudinilor, abilităților și achizițiilor de cunoștințe, aflându-se în centrul proiectării didactice și pentru elevii cu cerințe educaționale specifice. Competențele specifice sunt ținta principală când proiectăm o unitate de învățare și

nu e deloc indicat să selectăm prea multe. În proiectare, fiecărei competențe i se asociază resurse adecvate (materiale, procedurale sau de timp), conținuturi, activități de învățare, iar ultimul demers îl reprezintă stabilirea modului de evaluare.

„Viziune fără acțiune – nu se realizează nimic. Acțiune fără viziune – pierdere de timp. Viziune însoțită de acțiune – poate schimba lumea.” (Nelson Mandela)

Bibliografie:

- ✓ Alois, Gherguț, Psihologia persoanelor cu cerințe speciale - strategii diferențiate și inclusive, Editura Polirom, București, 2006.
- ✓ Dezvoltarea practicilor în școli, Ghid managerial, UNICEF, 1999.
- ✓ Integrarea școlară a copilului cu dificultate/cu nevoi speciale - Ghid pentru directorul de școală, Colecția CRIPS - Resurse de formare, 2002.

CASA CORPULUI DIDACTIC MUREȘ

RO-540097 - Târgu Mureș

Str. Dr. Victor Babeș nr. 11

Tel: 0265.260880 Fax: 0265.262574

site: www.ccdmures.ro, e-mail: ccdmures@yahoo.com

